

58 / 7, circumstància que és ocasió
que obri la causa real.

ocasionalisme m. Doctrina
segons la qual l'acció recíproca de l'à-
nima i del cos és dependenta de la inter-
venença de Déu.

ocasionalista m. i f. Partidari
de l'ocasionalisme

ocasional adj. En
d'alguna cosa. Causa

que depèn de l'ocasió, eventual

ocasionalment adv. Per ocasió

ocasionar v. tr. Enver l'ocasió
(d'alguna cosa). La sua determina-
ció va ocasionar graus mals.

ocater -a m. i f. El qui quere
aques

occident m. El punt de l'ho-
rizont per on es pon el sol,
ponent; la porta de la terra